

48

Helsingin s. 1766.

Murhellinen

GRD = Sirsi,

Cosca

Pijca Paimion Pitäjässä ja
Loven Kylässä,

Helena Jacobin tytär,

Joca

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kircon nummella,

Parhan nuorudens iän cucoisturen
ajalla mestattin,

Sinä 16. p. Heind. Cunsu vuonna 1764,

Johonga hän ikensä niincuin catus-
wainen syndinen sydämnellisellä
synnin tunnolla ja

Turwamisella Wapahujan Jesu-
ren calliseen ansioon walmisti.

Caikille suruttomille, prameille ja haurellista
elämäkertaan harjoittawaisille waroituxeni
Sen wainajan oman anomisen jälkeen

Cocoonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

Wastaudesta Prändätty.

jat suisensa, Joilla hän aja iloisest, Wie hel
wettin kyll köykäisest.

42. Caickia niitä johdatta, Quin päällens
ilman tarwetta, Coreun tähden panewat, Jo
mailma tacaa ajawat.

* *

* *

43. Mä wield köyhä ihminen, Ja Linnat
fangi, syndinen, Muistutan muille fangeille,
Eahleis Linnos oiewille:

44. Ah! älkät cauwat sallico, Sundone
calwaa andaco, Waan nöhyttäkät isenne,
Ja tunnustacat syndinne.

45. Andacat cunnia Zumalall, Synnin ja
pirun woittajall, Ja sanocat niin Herralle,
JEsuress, Isän Pojalle.

46. O! Sinä kunnioitettu, Sidottu, nau
it, ruoskittu; Wiatoin fangi JEsu Christ',
Pääst' Sielun synnin sitest.

47. Meit' wiollisij fangeja, Quin sywij cuu
mij caiwoja, Olemme kyllä cauwat, Sie
lum helwettin wietellet.

48. Sill' ei se ketän autuar wiel', Eik' fana
gia myöds auta tääl', Quin ylönnielen tunnu
staa, Ja wastoin tahrons julistaa.

49. Syndins, Dikeun edesa, Ja Lain päälle
käydesä, Ja todistajain cautta niin, Waadis
taan tunnustamaan syyn.

50. Se cuin näin täsä tllaja Cuole, ei ole
armosa? Eik' nöyräst ehi JEsusta, Ei suingan
Händä nähä saa.

51. Mut' ne on fangit oikiat, Jote oikeita
syndins tundewat, Quin Herran Armost
Hengestä, Ja ise mielest hywästä.

52. Sydämostänsä catuwat, Ja eohdastans
sa

Ja puhuvat, Ei counissel' Eik estele, Ei paa
huttansa peittele.

53. Ei todittajaa toista sit' Tarwike, Mut-
ta kynnellit' Wuodattaa wilpittomasti, Ja ans-
der anoonöyrästi.

54. Näin Laki yndissi aiele, Ja Ewangelium
huutelee, Jesuren Ansioo ottamaan Jumalan
Armoon turvamaan.

55. Sen Pyhä Hengi toimitta, Nille cuin
syndins tunnustaa? Ei peljätä heit cuplema,
Jesuren Beri wirwotta.

56. Nyt olen päiwän päätellyt, Ja teidän
hywäst jätellyt, Rucoulen wiela Jumala! Si-
do nijn perfel cahleilla.

57. Ettei hän enä riinwaisi, Ja helwettihin
candaissi, Niin suuris joucos monia, Miehien
ja Weimon-puolia.

58. Cuin caikis paicois juorewat, Pyh' nyt
ja päiwät pauhawat, Hengelläs Jesu palauta,
Ja synnin tiestä lacauta.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas, Siuna
ain' meidän Cuningas, Suo Rauha caikell
Cansalle, Siunaus, onni Laille.

60. Viel Nimmäinen Parpimme! O! Je-
su hywä Paimen sä! Ann' Henges Alla Pais-
menill', Täällä Seuracundaas caikeil'.

61. Nyt ilmat, maat ja Ihmiser Glaw'it,
cuolet cappalet, Colminaisubell Corkia Mi-
stys, kuitos cunnia.

62. Tuocat alat lacamar'. Täällä ja Tai-
waas loppumat, Työns, Neuwons owat
corkiat, Salatur Nuemions oikiat.

